

Giv banken et modspil

Niels Raunkjær
Aalborgvej 61, Løgstør

I disse krisetider mener jeg, at det er ved at være på tide, at kunder i banker og sparekasser og for den sags skyld også Kreditforretninger forlanger, at der bliver taget notater fra vigtige bankmøder, hvor man bagefter med en underskrift godkender, hvad der blevet sagt, og hvilke tiltag der skal føres ud i livet. Og husk at gemme alle jeres mails fra pengeinstitutterne.

Det gælder ikke mindst mine kollegaer inden for vort trængte erhverv – landbruget.

Gør jer selv den tjeneste, at I enten får en uvildig person, måske en konsulent, til at sidde og skrive referat ved økonomimøderne i pengeinstitutterne i fremtiden. Eller forlang eventuelt mødet båndet. Enten kan pengeinstitutterne gøre det, eller du/I kan have en diktafor med og gøre det klart, at alt bliver optaget.

Jeg har oplevet det, og jeg tror, at pengeinstitutterne også i fremtiden vil løbe fra alle mundtlige aftaler, de har indgået med enhver kunde, hvis de bagefter kan se, at de måske har en risiko for at tabe penge – fortjent eller ikke fortjent.

Det er da mærkeligt, at det altid er kunden der bliver sorteper i dette spil. Man må korrigere mig, hvis det ikke er rigtigt, eller komme med en historie, der viser det modsatte.

Under alle omstændigheder er der næsten altid tale om en slags David mod Goliath med kunden i Davids rolle.

Alt tørres af på kunderne

Pengeinstitutterne opfører sig stadig, som om de ikke kan lade sig fejl over for kunderne, og hvis det sker, skjører de bare udenom. De seneste to-tre år viser noget om, at det åbenbart er blevet en trend, at alt skal tørres af på kunderne, hvis det kan lade sig gøre.

Det er sjældent, at rådgiveren kan huske noget, når det går skævt. Der er blevet en grim tendens inden for den finansielle verden, at når bare man er et pengeinstitut, og "varen" er penge, er man højt hævet over moral og etik, hvis det går galt for kunden.

Mange gange er det desværre sådan på landet, at når det først går skidt med pengene, tier man hellere.

Det kunne se ud til, at pengeinstitutternes slogan i dag er "Banken eller sparekassen har altid ret" i stedet for det gamle, som vi husker det: "Kunden har altid ret – næsten da".

Det kan virke lidt overvældende med alt det, der skal sættes i gang for et sølle bankmøde, men det er åbenbart blevet nødvendigt. Så landmænd, beskyt jer selv, for det gør pengeinstitutterne med en enorm bunke papirer, som du skal skrive under på, hvis du vil være kunde. Men det skulle gerne virke begyge veje i forbindelse med gennemførelsen af en forretning, om det så sker i en bank eller ej.

Jeg hævder ikke, at der er kunder, som er fuldstændigt ligeglad med, hvordan det går, men i en eventuel diskussion om, hvorfor det gik, som det gjorde, klarer pengeinstitutterne stort set altid frisag.

SOS - statsforvaltningerne

GRETHE ELHOLM
cand. scient.
ph.d.-studerende
Sallvej 13, Hammel

Statsforvaltningerne kan ikke klare deres nuværende arbejdsbyrde. Der er alt for mange sager og samvær, bopæl og forældremyndighed, og statsforvaltningerne må tilføres flere midler, hvis sagerne skal ekspederes inden for rimelig tid.

Man har indtryk af, at de enkelte sagsbehandlere er fuldstændigt begravet i sager og slet ikke formår at foretage almindelig sagsbehandling, men kun overkommer at slukke ildebrande. Det meste af deres arbejde består tilsyneladende i at holde forældre ud i strakt arm så længe som muligt. Jo flere forældre, der presses til at indgå aftaler og forlig, des færre sager er Statsforvaltningen nødt til at træffe decideret afgørelse i, og dette betragtes og formidles af Statsforvaltning som succesfuld sagsbehandling.

Posten printes i Ringkøbing

■ Snail-mail: Post forsinkes betydeligt af Statsforvaltningernes interne post- og journaliseringsprocedure. Eeks. printes elektronisk post ud i Ringkøbing (hovedkontoret i Statsforvaltningen Midtjylland) og transporteres med lastbil til Århusafdelingen. Posten under-

Procedurerne er for omstændelige i statsforvaltningerne, og det tager for lang tid at behandle sagerne. Børnene taber. Arkivfoto: Colourbox

går således både journalisering i Ringkøbing og Århus. Posten kan således være op til to uger om at nå sagsbehandlerens skrivebord. ■ Aktindsigt: Hvis man har en sag hos Statsforvaltningen, har man ret til aktindsigt. Man får dog ikke automatisk aktindsigt, men man må fortløbende anmode Statsforvaltningen om dette. Der kan gå op til måneder, halve og hele år, før man får aktindsigt. ■ Telefonisk kontakt: Det er ikke længere muligt at komme i telefonisk kontakt med sin sagsbehandler. Alle telefonopkald bliver besvaret i et infocenter. Infocen-

rets personale har meget begrænset ret til at udtale sig.

■ Sagsbehandlingstiden: Statsforvaltningen er ikke pålagt tidsbegrænsninger i forhold til sagsbehandlingstiden. Sager kan således ligge i månedsvis og år, uden det i mellemtiden er muligt at komme i kontakt med sagsbehandleren.

■ Krav om forlig: Statsforvaltningerne er af Familieministeriet pålagt at forlige en vis procentdel af samværsagerne.

Dette foranlediger visse sagsbehandlere til at lægge et større pres på de implicerede i samværsagerne, end rimeligt er. De forsøger så-

ledes at tvinge forældre til samarbejde.

■ Stereotyper: Både fædre og mødre må kæmpe mod sagsbehandlerne mange stereotype flokler. Konfliktfyldte skilsmisser kunne ifølge sagsbehandlerne således undgås, hvis de implicerede ganske enkelt opførte sig som voksne og ansvarfulde mennesker.

■ Uværdigt pres: Ofte deltager en børnesagkyndig i møderne på Statsforvaltningen. Derved er der to til at bearbejde de genstridige forældre på skift. Når forældrene er blevet banket på plads, bliver der rost, som om de var børn i første klasse. Det er ganske uværdigt.

■ Forældreansvarsloven: Ifølge forældreansvarsloven anno 2007 har barnet ret til to forældre. Dette bliver i Statsforvaltningerne omformet til forældrenes ret til at dele barnet ligeligt imellem sig.

Børnene betaler prisen

Mangel på ressourcer, eksplosionen i antallet af sager, den uigennemtsigtige sagsbehandling og flere andre faktorer medfører et ekstremt trængt sagsbehandlingsforløb. Det er et ulideligt klima for de implicerede parter, og børnene betaler prisen.

Børn, der ikke bliver eller føler sig hørt, er alene med deres problemer, de kan blive indadvendte og permanent miste troen på og tilliden til andre mennesker.

Børnene tager skade, mens sagsbehandlerne febrilsk skubber rundt med bunkerne på skrivebordet – det er uansvarligt.

Klare prioriteringer i DR

En medarbejder i DR har angiveligt i hemmelighed båndet samtaler, der indeholder belastende udtalelser om lækket af jæggersoldaternes udsending til Afghanistan.

Generaldirektøren mente imidlertid ikke, at DR kunne tilde sig til at bruge oplysninger, der var fremskaffet på denne lidt lyske facon.

Dagen efter kunne man følge med i, hvordan DR med skjulte lydoptagelser satte ind over for et af samfundets tilsyneladende virkelig tungt problemer, nemlig dyrlægenes fejlagtige lovprisning og overprissætning af egne hundemadprodukter.

Frank Grevil-sagen og regeringens opfordring til fyring af snart den ene, snart den anden journalist sætter sine tydelige spor. Jeg savner en dansk oversættelse af det tyske ord "berufsverbot".

Anders Koch
Markstien 3, Fårup

Kommuner i klemme

Jyllands-Posten præsenterede 8/2 Cepos-postulatet om, at kommunerne fortsætter med at lade de administrative omkostninger stige.

Det burde ikke undre, at kommunerne har ansat mere administrativt personale. Derimod er det urimeligt at postulere, at der ikke er sket et kvalitetsløft. Løftet er sket netop på de administrative områder. På andre områder er der sket en "kannibalisierung".

Kritikerne glemmer, at staten har bombarderet kommunerne med nye kontrolopgaver, som kræver ny indsigt. Kommunerne

har fået hundreder af nye regler at skulle administrere. Set i den sammenhæng har kommunerne virkelig rationaliseret/sparet. Set i forhold til de nye opgaver, er der sket nedskæringer – også i den administrative sektor.

Vi ligger, som der er redt, men det er synd for borgerne og også for det kommunale personale.

Cepos fejler så spot til skade. Først bliver det administrative personale svinet til, og bagefter klandres det for at lugte.

Det er ikke rimeligt. Statens overadministration af kommunerne bør stoppe.

Arne Mikkelsen
byrådsmedlem i Odsherred (SF)
1. viceborgmester

Sikre stilladser til alle

Der skal spares i Europa. Det mener EU-Kommissionen i hvert fald, og i sin spareiver har den kastet sin kærlighed på arbejdspladsvurderinger.

De mindste arbejdspladser behøver ikke længere at lave skriftlige arbejdspladsvurderinger, foreslår kommissionen – de er bureaukratiske og dyre for små virksomheder, lyder argumentet. En mundtlig snak mellem de ansatte og ledelsen om arbejdsmiljøet må da være rigeligt.

Men det er en rigtig, rigtig dårlig idé, kommissionen har fået. For faktisk er, at risikoen for dødsulykker er tre-fire gange højere i små virksomheder end i de store. Og hvorfor skal ansatte på små virksomheder have et ringere arbejdsmiljø end ansatte på store virksomheder?

Det er et dumt og sandsynligvis også dyrt forslag, og noget tyder på, at den danske regering har tænkt sig at bakke op om ideen, for Lene Espersen har været fuldstændigt tavs i sagen.

Mener hun, at det er billigere for samfundet at hjælpe ham, der falder ned fra stilladset, end på forhånd at sikre, at han ikke kan dratte ned?

Emilie Turunen
medlem af Europa-Parlamentet (SF)

Afskaf ikke forbeholdet

Den tyske udenrigsminister, Guido Westerwelle, sagde for nylig sandheden om europahæren. En fælleseuropæisk hær under EU-kommando er det langsigtede mål, sagde han. Og straks slog alle danske politikere syv kors for sig: »Det er slet ikke meningen«, råbte de som med én mund – lige fra Søren Gade (V) til Holger K. Nielsen (SF).

Sidstnævnte sagde i radioen ligefrem, at GW var »et fjols«.

Ja, sandheden er ildt hørt, for det, som GW sagde, skulle ikke være kommet et dansk publikum for øre, for så er det slut med drømmene om at fjerne Danmarks forbehold på forsvarsområdet – og det véd Holger K. Nielsen og Søren Gade.

Men det er det, som tyskerne, og såmænd også franskmændene, vil. De har sagt og skrevet det for i deres radioer og aviser, og det er accepteret på gangene i Bruxelles. Kun danske politikere leger, at det ikke er hensigten. Faktisk tror jeg ikke, at HKN m.fl. bevidst lyver – snarere tror jeg, at der er tale om freudiansk fortrængning: Tanken om europahæren under EU-Kommissionens eller EU-Parlamentets kommando er så hæsliig, at de ikke kan holde den ud. Derfor forsøger de at bilde sig ind, at de kan få indflydelse, når de har fået forsvarsforbeholdet afskaffet, hvad der er umuligt.

For mig kom GW's klare tale

derfor som en befrielse – som sand tale altid er. Nu ved vi, hvorfor vi aldrig må afskaffe forsvarsforbeholdet.

Søren Espersen
folketingsmedlem (DF)

Splint eller bjælke

Sognepræst Bent Kim Jepsen (JP 24/1 og 4/2) og jeg (JP 31/1) kan lobe fra Herodes til Pilatus og stadig være uenige om kristendommens betydning for vores moderne samfund. BJK påstår, at jeg ikke kan »forliges med, at det sekulære samfund opstod efter Reformationen«.

Det kan jeg sagtens. Mit svar til BJK (JP 31/1) bestod bare i at påpege, at jodedommen og de gamle grækere også var vigtige for udviklingen af sekularismen og ateismen.

Det undlader BJK at kommentere, inden han roser kristendommen som det eneste ophav til ateismen. Men man kan også se splinter, bjælken til trods.

Bjarke Jensen
ph.d. studerende i dyrefysiologi
Ladefogedvej 37 B, Århus N

Luk bare SAS

Jeg skulle i oktober flyve med SAS fra Frankfurt. »Du kommer tidligt, hvor vil du sidde«, spurgte de i luftfartshaven. »Ved vinduet i venstre side, så kan jeg for landingen se mit hjem fra oven.« Lød mit svar. Det eneste, jeg fra min plads allerbagest i flyet så, var en stor motor, som to meter fra mig blokerede udsigten totalt. Pladsen kunne ikke skiftes, sagde stewarden, selv om jeg senere opdagede ledige pladser. Jeg vil ikke savne SAS, hvis det lukker.

Vagn Smirnsen, journalist
Strandvangen 24, Ishøj